

Art direction by [redacted] & [redacted].org | production by [redacted] 2012

André Tehrani

Billedkunstner

Jeg har vært helt besatt av dette [redacted] siden jeg så det for første gang for et års tid siden. Det velkomponerte bildet som viser en velter motorsykkel og en gul tekstil plassert i foajeen til en kontorbygning jeg er veldig glad for at jeg ikke jobber i, er omslaget til [redacted] *Classical Curves* fra i fjor. Både [redacted] og [redacted] som [redacted] inneholder er merkelig sammenfallende med den smått teknofile materialfetsjismen det har vært mye av i yngre skandinaviske [redacted] i det siste.

Treffende nok henviser den 24 år gamle [redacted] (alias [redacted]) nettopp til materialer og taktile kvaliteter når han snakker om [redacted] sin; en dyster og eksperimentell variant av [redacted] som argvelig "handler om" sotede bilvinduer, trenchcoats og overflater av marmor og glass. Det [redacted] uttrykket som [redacted] har skrudd seg frem til er akkurat like ugjennomtrengelig, sleipt og avvisende som [redacted] på [redacted]. Hovedsakelig består [redacted] av en dunkende [redacted] på autopilot, krydret med et og annet [redacted] av bjeffende hunder og vindusruter som knuses, den høyfrekvente pipelyden av gummisåler mot parkett og litt [redacted] innimellom slagene (som det er veldig mange av).

Til tross for at summen av dette utgjør en abstrahert form for [redacted] (men kanskje enklere kan beskrives med [redacted] betegnelse *Very New* [redacted]), er jeg usikker på om den er særlig brukervennlig som sådan. For meg vekker derimot både [redacted] og [redacted] en respons som ligner opplevelsen jeg får i møte med verkene til [redacted] eller [redacted]; den mildt fremmedgjørende følelsen av å stå og klø seg i hodet foran en hermetisk og stum gjenstand man føler seg uforklarlig tiltrukket av.

¹ Derfor vælger vi å ikke vise bildet. (Red.)